

også være sådan, at der under alle omstændigheder skal være en rimelighed i, at når man betaler et kontingent af en vis størrelse, og det er jo ikke i alle tilfælde småpenge, vi taler om i den her forbindelse, får man da også noget ud af sit medlemskab. Det er da indlysende. Jeg synes altså, at denne her diskussion er ved at udarte sig til det sådan lidt mere besynderlige.

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren beder undertegnede om at forklare, hvorfor jeg siger, som jeg gør. Det vil jeg selvfølgelig gerne gøre, meget gerne endda.

Ministeren er medlem af et kollektiv, af en hel regering, der har fremsat et lovforslag, der hedder L 120. I betænkningen er der opregnet en lang række steder, hvor der er eksklusivbestemmelser, men ud af samtlige områder har man valgt kun at slå ned på et enkelt område, og det er derfor, jeg synes, at det er hykleri, at man ikke er konsekvent i sin politik og siger: O.k., vi er imod eksklusivbestemmelser, men det skal være over det hele.

Nu har vi altså en række områder, hvor regeringen siger, at det vil den ikke gøre noget ved, det må vi se, det kan vi ikke løse osv., osv., osv. Der er kun ét sted, vi slår ned, og det er udelukkende på forholdet mellem lønmodtagerne og arbejdsgiverne. Jeg har overhovedet ikke nævnt noget som helst om nogen som helst organisationer. Jeg synes bare, at man må være konsekvent i sin politik.

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg synes ikke, jeg fik svar på, hvad hr. Bjarne Laustsen mente med, at det ikke var det værste inden for Fødevarerministeriets område.

Der er ikke eksklusivbestemmelser på fødevarerområdet og fiskeriområde, må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. Jeg synes, vi skal være enige om, at sådan er reglerne.

Jeg har svaret på det spørgsmål, som hr. Bjarne Laustsen har stillet, at for så vidt angår det område, som jeg administrerer, og jeg håber, vi er enige, eksisterer der ikke eksklusivaftaler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1551

21) Til fødevarerministeren af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvorfor har ministeren forladt sit tidligere synspunkt om, at nu ville Danmark ikke længe acceptere statslig landbrugsstøtte oven i EU-støtten (som regeringen accepterede i sagerne om støtte til svineproduktion i Portugal, destruktion af vin i Frankrig og Italien samt bomuld i Grækenland under henvisning til EU-formandskabet), og i hvilke fremtidige tilfælde kan der efter ministerens opfattelse være »helt specielle« grunde til ud fra en liberal betragtning alligevel at acceptere en sådan handelsforvridende og ulandsskadelig støtte?«

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Det er fortsat regeringens helt principielle holdning, at statsstøtte skal begrænses mest muligt, og at det bør være Europa-Kommissionen, der vurderer medlemslandenes statsstøtteordninger og foreneligheden med EU-Traktaten.

Der kan imidlertid være tale om helt konkrete sager, hvor omstændighederne gør, at en statsstøtte for en kortere periode kan begrundes, men selvfølgelig er det ikke muligt på forhånd klart at sætte nogle rammer for, i hvilke situationer det vil være muligt.

Men jeg synes, det er klart, at hvis en medlemsstat anmoder om statsstøtte, f.eks. på grund af helt særlige omstændigheder i et i øvrigt velfungerende erhverv, så kunne man godt konkludere, at der kunne være tale om at imødekomme en anmodning, altså i en helt særlig situation for et i øvrigt velfungerende erhverv.

Kl. 16.45

Det er klart, at det vil kræve en nærmere dokumentation og også en begrundelse fra den enkelte medlemsstats side, før man træffer den endelige beslutning. Men det er jo sådan, at under alle omstændigheder skal statsstøtteanmodninger igennem Ministerrådet, og i den forbindelse vil de jo altid i forvejen blive forelagt i Folketingets Europaudvalg med henblik på at få et mandat.

Derudover har jeg ikke nogen bemærkninger. Spørgsmålet har jo været rejst adskillige gange, bl.a. har hr. Jørn Jespersen også stillet et spørgsmål til statsministeren til besvarelse i Europaudvalget den 24. oktober sidste år.